

Amit a befektetési bankárok igazából csinálnak

A telekommunikációs és technológiai boomra sokan úgy emlékeznek, mint ami ugyanolyan hirtelen jött a kilencvenes évek végén, amilyen hirtelen eltűnt az új évezred elején. Egyik emlék sem pontos. Még azok is, akik az euforikus korszak kezdetét a Netscape 1995. augusztusi IPO-jára datálják, alulbecslik, mennyire jelen voltak a boomhoz vezető előzetes feltételek már korábban is. Akkor már felmerült az a ki nem mondott hiedelem, hogy a növekedés elkerülhetetlen. Az ipar, a gazdaság, a piacok a recesszió 1991-es vége óta tartós és nagyon egyenletes növekedést éltek meg 1995-ben, amikor a New York-i Goldmanhez kerültem. Bár a Goldman jelentős veszteségeket szenvedett el 1994-ben és úgy tűnt, a részvénytőke piac leáll, a befektetési banki tevékenység alapjában véve jól teljesített csak úgy, mint az előző és az azt megelőzőt évben.

Nekem úgy tűnt, mintha már-már egy amolyan jogosultság-érzet alakult volna ki az emberekben a növekedés elkerülhetetlenségének észlelésével és a javadalmazással kapcsolatban általában is. 1994-es fizetésemet már szerződésben állapították meg: 225 ezer dollár. Ez nemcsak több volt, mint a United Airlinesnál kapott alapbérem duplája, de emellett a külföldieknek adott nagylelkű csomag a Goldmannek minden bizonnyal még kétszer ennyibe került. Még az is lélegzetelállító volt, ahogy elintézték a Chicagóból való költözése-